



La Matavera

L'Esquirol

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: l'Esquirol
Emplaçament Pel camí de la Matavera, que surt de la carretera de Vic a Camprodon C-153.
Alçada: 790 m

Coordenades:

Latitud: 42.04075
Longitud: 2.38542
UTM Est (X): 449134
UTM Nord (Y): 4654483

Classificació

Número de fitxa 08254 - 95
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPA.: 22762.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08254A006000060000KY
Fitxes associades:
[Font dels Manlleus](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 08/03/2017 - 01:00

Descripció

Masia de planta rectangular, que consta de planta baixa i dues plantes pis. La coberta és de teula àrab, a dues vessants, i el carener perpendicular a la façana, que es troba orientada a llevant.

Totes les finestres de l'edifici són de pedra treballada; a la façana principal, es disposen segons tres eixos verticals de composició i, a la resta de façanes, són distribuïdes irregularment. En destaquen dues finestres, a les façanes nord i oest, amb una columna de cantonada.

A la façana principal, damunt el balcó central, hi ha un escut de factura contemporània.

La casa té un oratori intern, dedicat a la Sagrada Família.

Hi ha un cos annex a la façana oest, que sembla de la mateixa època que el cos original. A la façana sud, que presenta diversos cossos annexos moderns, hi ha una escala que portava a l'antiga masoveria.

Les mides aproximades de l'edifici són 13 m de llargada per 10 m d'amplada. Els murs són de pedra lligada amb morter de calç, arrebossats, amb pedres cantoneres de pedra picada.

Observacions:

Edifici inclòs al Catàleg de masies i cases rurals del POUM 2008: M122.

Història

El seu nom prové de la unió dels llinatges Mata i Vera.

L'any 1205, segons consta en els capítols matrimonials entre Maria de la Matavera i Arnau de les Ententes, ella lliura com a dot tots els seus bous, ovelles i ases.

Podria correspondre al mas Mateu, citat al Capbreu de Corcó del segle XIV.

La casa que es conserva actualment es troba en un indret més enlairat que la més antiga, la Matavera Vella, en estat ruïnós.

Es troba registrada als fogatges de les parròquies del terme de Corcó, Sant Julià de Cabrera, Sant Llorens Dosmunts, Sant Bartomeu Sagorga, Sant Vicens de Casserres i Sant Martí Sescorts.

Consta en el "Nomenclator de la Província de Barcelona. Partido Judicial de Vich" de l'any 1860.

Bibliografia

FENOY, E.; PANADÈS, J. (2007). Catàleg de masies i cases rurals. Inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable. POUM. L'Esquirol: Ajuntament de L'Esquirol.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1992). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (L'Esquirol).

PARÉS i GANYET, Q. (1976) La Despoblació rural i les masies del Collsacabra: seguit de divisió de la comarca en zones relació de cases de pagès i altres dades. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, p. 216.

PLADEVALL, A.; COLL, F.X.; SERRA, A. (2002) Història de la parròquia i poble de Santa Maria de Corcó. L'Esquirol: Parròquia de Santa Maria de Corcó, p. 189.

